

Okresný súd Bratislava III
Nám. Biely Kríž 7
836 07 Bratislava III

Sp. zn.: 44C/55/2019

V Bratislave, dňa 4.07.2022

Žalobca: RNDr. Emil Páleš, Csc.
nar. 24. januára 1966
trvale bytom Koreničova 11, 811 03 Bratislava
občan SR

Žalovaný: N Press, s.r.o.
so sídlom Jarošova 1, 831 03 Bratislava
IČO: 46 887 491
zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I
oddiel Sro, vložka č. 85392/B

**KOMENTÁR ŽALOBCE K "ODBORNÝM POSUDKOM" ŽALOVANÉHO - KOMENTÁR K POSUDKOM
A VÝSLUCHOM KOVÁRA, VEREŠOVEJ A HROMÁDKU**

Dvojmo

Prílohy:

- 1 Dodatočný dôkaz č. 1, k spornému bodu č. 8 - "Sexappeal pomohol dinosaurom vzlietnuť"
- 2 Dodatočný dôkaz č. 2, k spornému bodu č. 2 - BBC správa o predatovaní Stonehenge
- 3 Dodatočný dôkaz č. 3, k spornému bodu č. 18 - štatistické metódy môjho výskumu
- 4 Dodatočný dôkaz č. 4, k spornému bodu č. 9 - kapitola o neurológii z knihy Angelológia dejín 3.
- 5 Dodatočný dôkaz č. 2, k spornému bodu č. 10 - podklady pre prof. Turčániho
- 6 Dodatočný dôkaz č. 6, k spornému bodu č. 10 - kapitola "dejiny matematiky" z knihy Angelológia dejín 3

Ako žalobca v tomto spore žiadam o opravu 19-tich skutkovo nepravdivých/skreslených tvrdení, ktoré žalovaný uverejnil vo svojich novinách. Zmyslom tých bodov bolo verejné zosmiešnenie, že moja práca je pseudoveda. Súd preto musí prihliadnuť na skutočný stav odborného poznania v daných oblastiach, aby mohol vec posúdiť. Stav poznania je jasne daný celosvetovou odbornou literatúrou – avšak žalovaný predložil "odborné posudky", ktoré majú zmiast' súd.

Pri výsluchu sa autori posudkov vyhýbali odpovediam, zavádzali do omylov či irelevantným smerom a vzhľadom na časovú tieseň, obsahovú náročnosť a požiadavku klásť pri výsluchu iba otázky som nemohol dostatočne vysvetliť, o čo v skutočnosti ide. Predkladám preto úplné vysvetlenie písomne a v pokoji. Najprv zhrniem a potom doložím dôkazmi jednotlivosti.

1. Vyjadrenia Kovára, Verešovej a Hromádku sa z princípu nedajú považovať za odborné posudky, pretože nespĺňajú ani to najnevyhnutnejšie kritérium, aby mohli byť za také považované.

2. Vo všetkých bodoch, kde uvádzajú pravdivý stav odborného poznania, potvrdzujú vec žalobcu, a nie žalovaného.

3. V tých bodoch, kde niečo oprávnene odmietajú, ide napospol o mne podsunuté, vyfantazirované a nedoložené tézy.

4. V niekoľkých bodoch zámerne klamú s cieľom podviesť súd a nemôže ísť o neúmyselné nedorozumenie.

1. Vyjadrenia Kovára, Verešovej a Hromádku sa z princípu nedajú považovať za odborné posudky, pretože nespĺňajú ani to najnevyhnutnejšie kritérium, aby mohli byť za také považované.

Odborný posudok musí predovšetkým uviesť autora, konkrétne dielo, stranu a presný citát, čo sa vlastne kritizuje. Je to nevyhnutné preto, lebo inak sa nedá zistiť, či kritizované tézy vôbec pochádzajú od samotného autora, resp. nedajú sa dohľadať v jeho diele na konkrétnej strane vrátane kontextu, pričom až tento kontext by im dal ich jednoznačný význam. Predmetom odborného posúdenia ďalej môže byť len odborné dielo – nie laická komunikácia, kde vôbec nebol zámer vyjadrovať sa odborne, a z dôvodu ohraničeného času, priestoru i nevzdelanosti adresáta odborná forma nebola možná ani dovolená. Ďalej odborne posudzovať sa dajú len necenzurované slová samotného autora – nie výroky z druhej ruky, skreslene parafrázované, krátené a útržkovito zostrihané texty, ktoré zostavili novinári a televízni redaktori. A nakoniec ak sa – napriek dostupnosti samotného pôvodného diela – posudzujú klebety a dohady, aké nezazneli ani v masmédiách, tak je to výsmech pre formu "odborného posudku", ktorého vážnosť má spočívať práve v spoľahlivej erudícii a priamej-dôkladnej znalosti kritizovaného diela.

V týchto "posudkoch" sa nenachádza ani jediný citát z mojej odbornej práce! – hoci tá je k dispozícii a mala byť predmetom posúdenia. V Hromádkovom posudku nie je uvedené ani moje meno, takže nie je zrejmé ako, prečo a či vôbec ho treba spájať s mojou osobou!

Predmetom týchto "posudkov" sú mediálne útržky, ktoré som neautorizoval a posudzovatelia si do nich zlomyseľným spôsobom vkladajú chybné významy v priamom rozpore s mojou skutočnou prácou. U Hromádku je to veta z televízie, ktorej presný zmysel sa mimo kontext 1500-stranového diela vôbec nedá zistiť. Verešová čerpá citáty z časopisu pre Základnú školu (!) na Vihorlatskej ulici. Kovár takisto, pričom jeden časopisecký citát ešte gramaticky pozmenil (!), aby znel nepravdivo, a v druhom z nich sa vôbec nenachádza ono mylné tvrdenie, ktoré sa vzápätí kritizuje.

Prečo posudzovatelia celkom obišli posudzované dielo? Z mojej odbornej práce nič necitujú, nepoznajú ju a netušia o jej obsahu až do takej miery, že si pomýlili (Verešová)

žáner či odbor, kam patrí. Hromádka pri výsluchu priznal, že čítal odo mňa len čosi na internete. Lenže moja práca týkajúca sa neurológie nie je na internete dostupná - nikdy ju nevidel a jej obsah si iba domýšľal. Oponuje najčastejším laickým chybám, a nie mojej práci. Kovár a Verešová síce na začiatku "posudku" (str.1) uvádzajú, že sú "s prácou dr. Emila Páleša dôkladne oboznámení... poznajú aj hlavné práce žalobcu, jeho knihy – Angelológia dejín 1, 2". No ak je to tak, tak potom s plným vedomím podvádzajú súd: pripisujú mi totiž amatérske chyby, ktoré v mojich knihách opakovane odmietam a výslovne píšem opak.

Pred rozhovorom v televízii každého respondenta upozornia, že nesmie použiť odborné výrazy ani zložitejšie myšlienky, inak to vystrihnú. Môj rozhovor pre TA3 bol krátený zo 4 hodín na 30 minút, teda sedem z ôsmich viet boli vystrihnuté. Taktiež novinári si berú právo krátiť a upravovať texty, ktoré publikujú pod vašim menom. V médiách sa dajú len naznačiť výsledky, ktorých detaily sú samozrejme obsiahnuté v odborných prácach. Hodnotiť moju odbornosť podľa mediálnych výstupov a ignorovať samotnú odbornú prácu je neprípustné, ak má ísť o "odborný posudok".

Navyše aj v týchto mediálnych výstupoch sa vôbec nenachádza, resp. nachádza výslovný opak toho, za čo som kritizovaný. V posudkoch uvedené citáty z médií nemajú žiaden súvis s tým, aké omyly sú mi tam potom pripisované. Nejde o odborné posudky, ale o voľný sloh, fantáziu na tému "aké chyby by urobil nejaký diletant či ezoterický guru, keby sa vydával za vedca". Nijak nedokladajú, že by som sa bol takých chýb kedy dopustil. Posudzovatelia si predsa museli byť vedomí, že takto sa posudok nepíše.

2. Vo všetkých bodoch, kde uvádzajú pravdivý stav odborného poznania, potvrdzujú vec žalobcu, a nie žalovaného.

Kovár, Verešová a Hromádka potvrdili, že v bodoch 2, 3, 4, 5, 6, 9 žaloby má pravdu žalobca a žalovaný naozaj zverejnil nepravdivé tvrdenia. V týchto bodoch žalovaný predkladá posudky sám proti sebe a v prospech žalobcu, hoci formálne znejú akoby proti žalobcovi. Upozorňujem, že z toho vzniká pred súdom mätúci dojem, ako keby sa vymenili sporné strany a obhajovali opak toho, čo na začiatku. K bodom 1, 7, 8, 11, 13, 16, 17, 18, 19 žaloby sa posudzovatelia nevyjadрили vôbec a v bodoch 10, 12, 14 boli pri výsluchu usvedčení z omylu.

Posudky ďalej obsahujú rad nových námietok proti mne, ktoré neboli v novinách a nepatria medzi 19 bodov, o ktorých opravu žiadam. Dajú sa chápať ako podpora bodu 15, že som pseudovedec dopúšťajúci sa množstva hlúpych chýb. Všetky tieto námietky sú však vyfantazírované v úplnom rozpore s mojou publikovanou prácou.

Konkrétne k bodom, ktoré potvrdzujú vec žalobcu:

Bod 2) Kovár na str. 2 posudku potvrdil, že archeológovia predatovali Stonehenge a "revidované datovanie... datuje... vznik kruhu a podkovy zo sarsenov do 26.-25. stor. pr. Kr.". Teda k predatovaniu skutočne došlo presne tak, ako tvrdí žalobca. Žalovaný v novinách uvádzal zastaralé, neplatné datovanie a nepravdivo ma napadol, čiže sa má opraviť a ospravedlniť.

Bod 3) Verešová na str. 7 posudku priznáva, že "Amon... by sme mohli povedať, že je aj bohom atmosféry". Žalovaný to v novinách poprel a nepravdivo ma osočil, čiže sa má opraviť a ospravedlniť. Pritom Verešovej snaha povedať, že Amonova funkcia ako boha vetra je akosi menej dôležitá, jednak nepatrí do posudku (ten má informovať o konsenze v egyptológii a nie osobných názoroch autorky), a jednak je to irelevantné v spornej veci. Ide totiž o to, či sa dopúšťam pseudovedy – a citovanie najväčšej slovenskej autority na religionistiku nie je žiaden šarlatánsky počin.

Bod 4) Verešová na str. 6 posudku potvrdila, že "začiatok vlády 1. dynastie sa dnes kladie do rokov ca. 3150-3000 pr. Kr." Na výsluchu výslovne zopakovala, že Petrieho chronológia,

ktorá kládla začiatok Egypta ešte o tisíce rokov skôr, je dávno opustená a žiaden odborník o nej už neuvažuje. Žalovaný teda nepravdivo uviedol, že sa o nej stále uvažuje, neoprávnene ma napadol, a má sa opraviť, ospravedlniť. Verešová si však počas výsluchu stále ešte nevedomovala, že v novinách nešlo o ľubovoľnú "dlhú chronológiu", ale napádal sa tam citát z článku, kde sa výslovne píše o Petrieho dlhej chronológii a žiadnej inej. Povedala to pri výsluchu, že si toho nebola vedomá – takže redakcia Denníka N ju očividne zaviedla k mylnej viere, že išlo o nejakú inú dlhú chronológiu, čím sa stala nechtiac nástrojom na výrobu posudku zdanlivo svedčiacemu proti mne.

Bod 5) V tomto bode Verešová pri výsluchu opravila svoj názor v prospech žalobcu. Na str. 7 posudku pôvodne uviedla mená faraónov, ktorí vraj nemajú teoforné mená odvodené od mien božstiev. V skutočnosti majú, len ona neuviedla ich celé mená, ktoré som ja pri výsluchu dodatočne prečítal. Posudzovateľka uznala, že musí tento svoj bod skorigovať. Potvrdila teda, že (takmer všetci) faraóni majú mená odvodené od božstiev (a voľba mena panovníkom sa v egyptológii berie za príznak dôležitosti daného božstva). Opäť teda: žalovaný to v novinách nepravdivo popieral, falošne ma napadol a je potrebné, aby sa opravil, ospravedlnil.

Bod 6) Kovár na str. 3 posudku priznáva, že v mojich knihách, ktoré som sám napísal a autorizoval, sú životné dáta prvého čínskeho cisára uvedené správne. No namiesto mojich odborných prác ma hodnotí na základe časopisu Trojruža, čo je časopis Základnej školy na Vihorlatskej ulici v Bratislave. Cituje odtiaľ vetu, hoci aj tá je bezchybná a životné dáta prvého čínskeho cisára vôbec neuvádza. Píše sa v nej o "orífielskom období na prelome letopočtu" a nie o "cisárovi na prelome letopočtu". Kovár len pozmenil syntaktickú väzbu v tejto vete tak, aby dostala nepravdivý význam, ako keby cisár Š'Chuang-Ti žil na prelome letopočtu (hoci je všeobecne známe, kedy žil).

Syntaktická stavba viet často dovoľuje dvojaké čítanie, aspoň formálne, ale nezmyselný či známym faktom odporujúci variant čítať automaticky vylučuje. Je potrebný zlý úmysel, aby si zvolil to najhlúpejšie čítanie. Navyše v odbornom diskurze nikdy žiadna dvojznačnosť nevzniká, lebo ju jednoznačne spresňuje podrobný odborný kontext. Každý pojem a každé tvrdenie sú zdĺhavo a dôkladne rozobraté zo všetkých strán, vďaka čomu sú presne definované. Patrí k zásadám akejkoľvek kritiky, že výroky sa nesmú interpretovať vyslovene proti kontextu. Tým viac v odbornom diskurze, kde všetko je podrobné, prísne a jednoznačné. Je to dokonalý výsmech "odborného posudku", ktorý odhliadne od primárneho odborného prameňa, prihliadne k sekundárnemu textu zo školského časopisu, a aj ten musí gramaticky pozmeniť a čítať v explicitnom rozpore s celým dielom, aby vyprodukoval mylný význam!

Bod 9) Celá prvá polovica Hromádkovho "posudku" (akú prácu a od koho posudzuje!?) uvádza zhruba pravdivé poznatky o rytmoch mozgu a špecializácii hemisfér. Tie isté poznatky uvádzam oveľa presnejšie v 24-stranovej kapitole 3. zväzku mojej knihy Angelológia dejín (prikladám ako "dodatočný dôkaz č. 4 k bodu 9"). Teda Hromádka nevyvracia, ale naopak potvrdzuje názory žalobcu ohľadom rytmov a pologúl mozgu, lebo píše to isté, čo sa píše v odbornej literatúre a čo píšem aj ja v mojej knihe. Sudca z toho musí byť zmätený a mal by vlastne dedukovať, že ak sa tento posudok predkladá proti mne – tak ja mám zrejme nejaké iné a mylné názory, ktoré treba opraviť. Môj a Hromádkov názor na mozgové rytmy je však rovnaký, lebo je to štandardný názor, z ktorého obaja čerpáme. Žalovaný a jeho posudzovatelia jednoducho vôbec nepoznajú a ani sa nezaujímajú o moju prácu (dával som ju k dispozícii už pred tridsať rokmi). Iba predstierajú, že je v nej čosi iné, než naozaj je; po celý čas rozprávajú, ako keby v nej bolo niečo iné – ale nikdy ju necitujú, len si vymýšľajú fantaskné významy do úlomkov masmediálnej komunikácie.

Konkrétne, tu sú paralelné citáty z Hromádkovho posudku a z mojej knihy (viď. dodatočný dôkaz č. 4). Medzi odborníkmi je predsa samozrejmé, že ak sa pre stručnosť hovorí o Kleitmanovom "90-minútovom cykle", tak ide o cyklus s variabilnou frekvenciou, kde 90

minút je len hrubý priemer. Samozrejme, že je výsledkom súhry viacerých oscilačných mechanizmov. A samozrejme u týchto rytmov ide len o relatívne zníženu či zvýšenú aktivitu rôznych častí mozgu – niečo také, aby dajaká časť mozgu bola celkom vypnutá, je úplný nonsens!

V tomto bode však pôvodne išlo iba o to, či tieto mozgové rytmy vôbec existujú a že som si ich nevymyslel – takže akákoľvek debata o ich detailnom charaktere len dokazuje že existujú, a žalovaný by sa mal verejne opraviť a ospravedlniť. Nie je dôvod sa tu zdržiavať detailmi. Hromádkov text je falošným predstieraním "posudku" pred súdom už len preto, že moju prácu nikdy nevidel – nemohol ju posudzovať.

Hromádka str. 1	Páleš str. 5, 8, 7
"U viacerých kognitívnych procesov (predovšetkým reči) je známe, že hemisféry spracovávajú niektoré aspekty týchto procesov odlišne (lateralizácia funkcií). Jednotlivé časti mozgu však pracujú spoločne a vytvárajú dynamicky sa meniace vzorce aktivity."	"Desaťročia výskumu viedli k ešte komplexnejšiemu obrazu. Dnes vieme, že obe hemisféry sa podieľajú na väčšine činností rôznym spôsobom. Obe spolupracujú: ľavá spracúva lexikálny obsah, gramatiku a syntax, pravá sa sústreďuje na prozódii... Spolupracujú a vnímajú hudbu: ľavá rytmus, pravá melódiu. Obe sa tiež podieľajú na emóciách, aj keď pravá dominuje".
"javy... súvisiace s dočasne mierne zmeneným spracovaním informácií v hemisférach... tieto procesy sú výsledkom viacerých nezávislých oscilačných mechanizmov s veľkou intra- aj inter-individuálnou variabilitou, nie však jedného mechanizmu s periódou 90 minút"	"Nathaniel Kleitman (1953) sformuloval hypotézu o základnom cykle aktivity a odpočinku... V noci sa tento cyklus prejavuje striedaním snového (REM) a bezsnového spánku (NREM)... vegetatívne nervstvo aj spánkový cyklus sú navzájom zret'azené... Toto spojenie je však voľné a cyklus nemá pevnú frekvenciu, je veľmi flexibilný. U detí je rýchlejší než u dospelých a u zvierat tým pomalší, čím sú väčšie."
"Nie je pravda, že rôzne časti mozgu (napríklad hemisféry) sú striedavo aktívne"	"Sila končatín a výkon pri riešení verbálnych vs. priestorových úloh kolíšu podľa toho, ktorá strana mozgu je práve aktívnejšia (hoci obe sú aktívne stále)"

3. V tých bodoch, kde niečo oprávnene odmietajú, ide napospol o mne podsunuté, vyfantazované a nedoložené tvrdenia.

Bod 12) Verešová na stranách 8-11 posudku hľadá argumenty na podporu sporného bodu č. 12, kde podľa žalovaného sa 500-ročné rytmy v dejinách nepotvrdili. V skutočnosti sú 500-ročné rytmy v súčasnosti už mnohonásobne potvrdené výskumnými pracoviskami po celom svete (viď. príloha č. 8 žaloby, doplnkový dôkazný materiál k bodu 12). Verešová si to neuvedomuje a domnieva sa, že ide len o výplod môjho selektívneho (čiže vedecky nepoctivého) myslenia. Ani v posudku a ani po opakovanej výzve pri výsluchu však nebola schopná uviesť žiaden príklad, kde by som sa bol dopustil selektivity pri práci s dátami. Namiesto zodpovedného preverenia, kde a či vôbec som sa niečoho takého dopustil, reprodukuje v "odbornom posudku" nepodloženú klebetu.

Na strane 10 priznáva, že ani nevie, o akom rytme je reč: *"ten rytmus so železnou pravidelnosťou 500 rokov autor asi nachádza v trvaní jednotlivých hlavných ríš v Egypte"*. Asi! To je šokujúce priznanie: moju prácu nikdy nevidela, iba háda, čo v nej asi je – ako ju potom mohla zodpovedne posúdiť a nájsť v nej dokonca chyby? Musela predsa kontrolovať moje dáta, ak som ich vraj zostavil selektívne – a pritom si nevšimla, že dáta zostavoval Gordon (nie ja) a že sa netýkajú trvania ríš, ale frekvencie kráľov? Ani ten článok zo školského časopisu, čo tvorí jej jediný zdroj, si poriadne neprečítala – pretože aj tam to stojí.

Bod 14) V tomto bode ma žalovaný v novinách obvinil, že miešam nadprirodzeno do vedy, čo je jasná známka pseudovedy. Verešová v posudku (str. 7, 8): *"Páleš... jednotlivým cyklom alebo vlnám prideluje patrónov z nebeských bytostí... Čo má boh Amon... s príchodom Zachariela?"* Pri výsluchu sa nakoniec vyjadrila tak, že možno nevie nájsť v mojej práci žiadnu faktickú chybu (nenašla ju totiž), ale najviac jej vadí, že si vymýšľam akési výroky o archanjeloch a miešam ich do egyptológie.

Lenže znova, nenašla a nedokázala uviesť ani jediný výrok o archanjeloch, ktorý by som si bol vymyslel! Angelológia je stredoveká náuka o anjeloch, nevymyslel som si ju – iba ju skúmam. Porovnávam stredovekú teóriu o dejinných cykloch so skutočnými dejinnými cyklami. Angelologické texty sú dávno uložené v knižniciach starobylých univerzít v západnej Európe. Ako by som mohol byť autorom textov, ktoré existujú už 500 či 800 rokov? Ja tieto staré rukopisy iba citujem. Vždy uvádzam zdroj – ako to, že o tom redaktor Horák a posudzovateľka Verešová nevedia? Nikdy nevideli moju prácu, nezbadali ani, do akého žánru patrí. Domnievajú sa, že som ezoterický guru, ktorý berie svoje výroky jasnovidne zo vzduchu, čiže si vymýšľa. Svoju domnienku drzo vydávajú za fakt.

4. V niekoľkých bodoch zámerne klamú s cieľom podviesť súd a nemôže ísť o neúmyselné nedorozumenie.

Bod 2) Žalovaný síce priznal, že zverejnil zastaralé, neplatné datovanie Stonehenge (čiže by sa mal opraviť, čo je meritom tohto sporu). Prvé dva roky sporu trval na nepravdivom datovaní, a až v Kovárom posudku (str. 2) priznal pravdu: *"revidované datovanie... datuje... vznik kruhu a podkovy zo sarsenov do 26.-25. stor. pr. Kr."*. Kovár tak potvrdil presne to, čo stojí v mojej knihe (Angelológia dejín, str. 569): *"Ambiciózna fáza stavby, keď boli... vztýčené obrovské pieskovcové trility, sa odohrala okolo roku 2500 pr. Kr."*

Teda datovanie 2500 pr. Kr. sa vzťahuje konkrétne na veľké pieskovcové kamene v tvare podkovy (= trility, sarseny), ktoré svojou nápadnosťou v bežných očiach predstavujú Stonehenge. Pravda, to isté archeologické miesto bolo využívané tisíc rokov a v iných storočiach tam doviezli aj iné, menšie kamene (napríklad dolority).

Žalovaný teraz síce priznal pravdivý dátum, ale vymyslel si novú lož, aby mohol povedať, že som aj tak diletant: Uvádzal som síce správny dátum, ale mal som vraj na mysli iné kamene než pieskovce! Toto napísal Kovár na str. 2 (tučné písmo je originál): *"...tvrdenie E. Páleša, podľa ktorého sa v súčasnosti Stonehenge datuje do 26. storočia... je nepresné a zavádzajúce, **nakoľko nemožno celý, komplexný monument stotožniť len s jedinou jeho časťou (kruh sarsenov) a jeho konštruovanie s jedinou fázou jeho budovania z celkovo ôsmich**"*.

Kde som to povedal či napísal? Nikde! Nielenže to nikde nie je, ale v mojich prácach je všade explicitne napísaný opak! Vyjadrujem sa presne, že ide o veľké pieskovce (viz. horeuvedený citát z mojej knihy na str. 569). Pritom Kovár (str. 1) tvrdí, že *"pozná aj hlavné práce žalobcu, jeho knihy – Angelológia dejín 1, 2"* a *"je s prácou dr. Emila Páleša dôkladne oboznámený"*. Kovár teda podvádza súd celkom zámerne a s plným vedomím – je dôkladne oboznámený s mojou knihou, s kapitolou o Stonehenge na str. 569 – ale do posudku napísal

presný opak toho, čo tam čítal! Pochopiteľne ma potom nemohol citovať (a preto vo všetkých troch posudkoch nie je ani jediný citát priamo z mojej práce).

Alternatívne vysvetlenie by bolo, že Kovár klame súd iba ohľadom znalosti mojich kníh, ktoré v skutočnosti nepozná. Lenže nie je to tak. Zo súdneho spisu, ktorý mal k dispozícii ako prameň (príloha č. 8, doplnkový dôkazný materiál k bodu 2) videl, že spor je výslovne o datovaní pieskovcov. Dokonca aj v onom článku zo školského časopisu Trojruža, ktorý je najcitovanejším prameňom žalovaného, redakcia ponechala moje presné vyjadrenie:

"Dôkladnejší prieskum upresnil vek na čas okolo 2500 pr. Kr. Vtedy sa odohrala vrcholná fáza stavby a boli vztýčené obrovské pieskovcové kamene."

Tento môj citát je žalovanému veľmi dobre známy, lebo ho sám uvádza v súdnom spise. Prvé vyjadrenie žalovaného k žalobe z roku 2020 obsahuje aj vyjadrenie autora sporného článku Horáka, kde práve tento citát používa proti mne (str.1). Od jari 2019 až do jari 2021 Horák zdôrazňoval, že ide práve o vztýčenie pieskovcov, ktoré ja datujem mylne do času 2500 pr. Kr., ale podľa (anonymných) archeológov zo SAV to vraj bolo medzi 2400-2100 pr. Kr. Preli sme sa teda výslovne o tejto konkrétnej fáze stavby. Ten istý Horák vo svojom druhom vyjadrení pre súd z 5.5.2021 (str. 2) všetko otočil tak, že naopak žalovaný zastáva datovanie 2500 pr. Kr. a ja do toho času datujem niečo iné než pieskovce, lebo vraj nerozlišujem jednotlivé fázy stavby!

Žalovaný si buď ani nepamätá, čo všetko naklamal pred rokom; alebo sa spolieha, že si to nebude pamätať sudca; alebo zámerne chrlí lož za lžou, aby sa vo výslednom zmätku pravda už nestihla vysvetliť. Je tiež možné, že žalovaný zatajil pred posudzovateľom obsah súdneho spisu ohľadom sporného bodu (Stonehenge) alebo mu podsunul falošné informácie – čím pomohol vmanévrovať archeológa Kovára do napísania nepravdivého posudku. Verešová - ako sama priznala - zaviedol do omylu napríklad dezinformáciou, že predmetom sporu nie je Petrieho dlhá chronológia, ale nejaká iná. Expertní posudzovatelia ničmenej zodpovedajú práve za to, aby všetko overili priamo v originálnom prameni, a nielen reprodukovali klebety.

Bod 10) V druhej polovici svojho posudku (str. 1) sa Hromádka vyjadruje k tomu, či v dejinách existujú nejaké dlhotrvajúce (napríklad 250-ročné) rytmy, ktoré by súviseli s nerovnakou aktivitou hemisfér mozgu. Píše toto: *"Prechod z... rytmov trvajúcich 90 minút na cykly trvajúce 250 rokov je príliš veľký myšlienkový skok... Jedinou podporou podobných tvrdení sú rôzne subjektívne metaforické tvrdenia, ktoré je možné použiť ako zaujímavú tému na voľnú diskusiu, ale nie ako potvrdený fakt... Dejinné cykly zmien dominancie mozgových hemisfér sú čisto špekulatívne... Vydávať slabo podložené osobné presvedčenie za dokázaný a akceptovaný fakt je nesprávne a nie je v súlade so správnou vedeckou prácou."*

Hromádka tu tvrdí, že možná súvislosť dejinných cyklov s hemisférami mozgu sa neopiera o žiadnu vedeckú prácu (t. j. že neexistujú žiadne odborné štúdie na túto tému). Podľa neho ide o číry neoverený nápad, špekuláciu, "myšlienkový skok" – a ja som nepoctivý, keď niečo také vydávam za vedecky dokázaný a akceptovaný fakt. Inak povedané: som pseudovedec.

Lenže presný opak je pravdou!

Za prvé, dejinné rytmy v súvislosti s hemisférami sú predmetom výskumu na špičkových svetových univerzitách. Podporou pre ich existenciu nie sú žiadne "subjektívne metaforické tvrdenia", ale empirický výskum založený na spracovaní objektívnych dát a publikovaný vo vedeckých časopisoch. Ako dôkaz prikladám podklady, ktoré som na túto tému robil pre prednostu 1. neurologickej kliniky v Bratislave, Prof. Petra Turčániho (dodatkový dôkaz č. 5 k spornému bodu č.10). Uvádzam tam osem prameňov (odborných článkov a kníh) na túto tému s ich webovými adresami (napríklad štúdie praváctva a ľaváctva v dejinách).

Za druhé, ani ja ani nikto z mojich kolegov sme nikdy nikde neprehlasovali túto vec za vedecky dokázaný a akceptovaný fakt - aj to je Hromádkova lož. Kde som niečo také napísal? Ide o hypotézy, ktoré sú v procese skúmania a testovania - a nie uzavretú vedeckú teóriu. Sám som k tomuto výskumu prispel podrobným spracovaním dejín matematiky, ktoré tvoria 32-

stranovú kapitolu v 3. zväzku Angelológie dejín (prikladám ako dodatočný dôkaz č. 6 k spornému bodu č. 10).

Tvorivosť v dejinách matematiky sa každých 250 rokov prikláňa raz ku geometrickým a potom zase k aritmetickým a algebraickým objavom. Tento rytmus nie je špekulatívnou domnienkou, ale pozorovanou historickou skutočnosťou a evidentne súvisí s nerovnakou aktivitou hemisfér, lebo geometrické úlohy sa spracúvajú prevažne v pravom a algebraické v ľavom mozgu. Nedokážeme však vyjasniť mechanizmus, ako a prečo sa to deje, ani dať odpoveď na celý rad sporných otázok. Práve preto som v televízii TA3 pripojil skromnú vsuvku "zdá sa", lebo stále nejde o učesanú teóriu, ale o rozpracovanú hypotézu v procese testovania.

Pri výsluchu som Hromádkovi ukázal dve knihy – od univerzitných profesorov v Londýne a Oxforde, Chrisa McManusa a Iaina McGilchrista – zaoberajú sa danou témou. Ukázal som tiež moju 36-stranovú štúdiu dejín matematiky. Je založená na štatistickom spracovaní tisícov nezávislých dát a na základe nej som mohol v televízii TA3 zodpovedne povedať, že v dejinách pozorujeme 250-ročný rytmus nerovnakej aktivity hemisfér.

Je to vrchol absurdity a bezočivosti, že Hromádka trval na svojej výpovedi, podľa ktorej ani moja ani ďalšie štúdie, ktoré som na súde držal v ruke, neexistujú! Ako môže na svojej výpovedi trvať svedok, ktorý bol práve usvedčený zo lži? Očakávam od súdu, aby konfrontoval takéhoto svedka – aby ho vyzval reagovať, a nie ignorovať moju otázku! Ako môže neexistovať štúdia, ktorú držím v ruke? Držím snáď prázdne papiere? Chcem, aby sa súd na mieste presvedčil, že neklamem a aby svedok na to reagoval!

Hromádka trval na svojom posudku, že žiadne štúdie vôbec neboli robené a moje slová v TA3 boli vedecky nepoctivé preto, lebo nie sú podložené žiadnou odbornou prácou. Seriózny posudzovateľ sa nemôže vysporiadať s oponentovými prácami tým, že jednoducho zaprie ich existenciu! Môže v nich len nájsť chyby, ak to dokáže. Hromádka však pri výsluchu priznal, že moju neurologickú prácu ani nevidel (lebo čítal odo mňa iba čosi na internete) – takže nemôže byť reč o tom, že by v nej našiel chyby. Na základe čoho zhadzuje výskum môj aj všetkých zahraničných kolegov, ak ani nevie o jeho existencii? Prečo vystupuje ako expert na oblasť, o ktorej ani nepočul?

Verešová s rovnakou nezodpovednou aroganciou poprela existenciu článku, ktorý sme s Prof. Mikuleckým zverejnili v *Neuroendocrinology letters* zv. 29, č. 4, 2008 (príloha č. 8, doplnkový dôkazný materiál k bodu 7). Na str. 4 posudku proste prehlásila, že moja téza o súlade stredovekej angelológie s krátkou chronológiou v egyptológii vraj nevyšla v žiadnom odbornom časopise! Pritom počet existujúcich odborných článkov sa ráta na desiatky miliónov – prezerala azda desiatky miliónov článkov, aby sa presvedčila, že to nikde nevyšlo?! Stačilo otvoriť bibliografiu ma mojej webovej stránke, aby zistila, že to vyšlo: <https://sophia.sk/sk/bibliografia-publikacii-emila-palesa>.

Verešová aspoň pri výsluchu uznala, že článok existuje a vyšiel v serióznom časopise, keď som ho ukázal. Hromádka ale trval na svojom – žiadam, aby sa voči takýmto svedkom vyvodila nejaká zodpovednosť za krivé svedectvo! Ak bude na súde dovolené donekonečna všíť lož za lžou, tak sa súdny spis rozrastie zo stoviek na tisícky strán, ktoré si už nikto neprečíta a tým menej zapamätá. Pravda sa potom stratí pochovaná pod haldou nezmyslov.

Emil Páleš